

Zimonvi János, Dr.

(Kispest, 1932. I. 3. - Esztergom, 2017. VI. 22.)

A budapesti Szent Imre, később József Attila Gimnáziumban 1950-ben érettségizett. Eredetileg magyar-történelem szakra jelentkezett, de nem vették fel az Eötvös Lóránd Tudományegyetemre. Rövid ideig műszaki rajzolóként dolgozott.

1952-ben kezdte meg a gyógyszerészi tanulmányait a Budapesti Orvostudományi Egyetemen. Az 1956-os forradalom idején többször megfordult Bécsben, hogy néhány évfolyamtársával gyógyszereket juttassanak el a budapesti kórházakba. 1957-ben szerzett gyógyszerészi oklevelet.

Pályáját egy szekszárdi gyógyszertárban kezdte, ahol két évig működött. Elhatározta, hogy pap lesz, és felvették az Esztergomi Papnevelő Intézetbe. 1961. június 18-án szentelték pappá. Előbb a Nógrád megyei Nagylócon, majd Kemencén működött káplánként. A budapesti Bakáts téri plébánia káplánja volt 1963-1971 között, majd az Esztergomi Papnevelő Intézetben 1971-1973 között teológiai tanár és prefektus volt. A budapesti Patrona Hungariae Leánygimnázium hittanáraként is tevékenykedett 1973-1981 között. Nagymarosi plébánossá nevezték ki 1981-ben, amely feladatát 2008-ig látta el. Élete utolsó éveit Esztergomban töltötte. 2009-ben a magyar Parlament épületében ünnepélyes formában vette át a foglalkozásdoktori oklevelet dr. Klebovich Imre dékántól. 1985-ben megkapta a tiszteletbeli kanonoki címet, majd 2010-ben iktatták be a mesterkanonoki stallumba.

Nagy irodalmi műveltségű volt. A papi működése alatt is gyakran olvasott gyógyszerészi és orvosi szakkönyveket. Egyetemi évfolyamtársaival később is kapcsolatban maradt. A személyében egy művelt, mosolygós és nagyon segítőkész Kollégát veszítettünk el.

Irodalom:

1. Beke Margit: Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye papsága 1892-2006. Bp. 2008. 823p.